

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719205542
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719205542.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: C.. U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, K., adresa na doručovanie J. M. XXXX/XX, K., zastúpený: JUDr. Alena Gregorová, advokátka so sídlom Horná 54, Banská Bystrica, IČO: 42 186 307, proti žalovanému: Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. P., P., zastúpený: PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r.o., so sídlom Masarykova 13, Prešov, IČO: 36 492 086, o vzájomnej žalobe 50.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 18C/38/2019-205 zo dňa 10. 11. 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 18C/38/2019-205 zo dňa 10. 11. 2020 vo výroku II. m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 21.946,65 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 20.000,- Eur od 29. 10. 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 30.000,- Eur od 29. 11. 2010 do 07. 06. 2012, vo výške 9 % ročne zo sumy 1.946,65 Eur od 08. 06. 2012 do zaplatenia, a to všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán sporu n e m á n á r o k na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že konanie sčasti 14.177,18 Eur zastavil (výrok I.). Žalobu žalobcu sčasti 35.822,71 Eur s príslušenstvom zamietol (výrok II.). O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému priznal právo na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 86,6 percenta (výrok III.). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca si v konaní 12C/82/2012 uplatnil vzájomnou žalobou proti žalovanému Z. X. zaplatenie 50.000,- Eur s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 20.000,- Eur od 29. 10. 2010 do zaplatenia a zo sumy 30.000,- Eur od 29. 11. 2010 do zaplatenia. Súd uznesením č.k. 12C/82/2012-556 zo dňa 11. 10. 2019 vylúčil vzájomnú žalobu na samostatné konanie. Žalobca podaním zo dňa 09. 11. 2020 zoberal žalobu sčasti žalobu sčasti 14.177,18 Eur späť, s ktorým späťvzatím žalovaný súhlasil, a preto súd v tejto časti postupom v zmysle § 144 a § 142 ods. 2 Civilného sporového poriadku konanie zastavil s tým, že predmetom žaloby zostalo zaplatenie istiny 35.822,71 Eur s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 20.000,- Eur od 29. 10. 2010 do zaplatenia, s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 30.000,- Eur od 29. 11. 2010 do 07.06.2012 a s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 15.822,71 Eur od 08. 06. 2020 do zaplatenia. Súd prvej inštancie ďalej v bode 12 odôvodnenia rozsudku uviedol, že sa pridržiaval zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 14Co/571/2016-353 zo dňa 28.11.2017, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/82/2012-237 zo dňa 11.03.2016 prihladiol

na právne hodnotenie vzájomnej žaloby kde v bode 21 na strane 14 tohto zrušujúceho uznesenia je uvedené, že účastníkom súdneho konania o vzájomnej žalobe nie je a nebola manželka žalovaného, s ktorou sú kupujúci bytov, keďže ich bezpodielové spoluvlastníctvo nebolo súdom zrušené a ani obmedzené, s prihliadnutím k tomu, že súčasťou súdneho spisu je aj čestné prehlásenie manželky zo dňa 14.03.2013 súd mal konanie o vzájomnej žalobe pre tento závažný nedostatok žaloby zamietnuť. Súd nemohol konať o právach toho kto nebol účastníkom súdneho konania a konanie bolo v tejto časti zaťažené vadou. Manželka žalovaného nebola účastníčkou kúpnej zmluvy, preto z jej čestného prehlásenia zo dňa 14.03.2013 nepochybne vyplýva, že s uzavretím kúpnej zmluvy súhlasila a niet dôvodu prečo by mala byť zaviazaná na zaplatenie kúpnej zmluvy keď z kúpnej zmluvy nepochybne vyplýva povinnosť zaplatenia kúpnej ceny pre žalovaného keďže tento bol účastníkom kúpnej zmluvy a je aj ako vlastník na základe uzavretej kúpnej zmluvy a z rozhodnutia o povolení vkladu zapísaný ako vlastník nehnuteľností. Súd s prihliadnutím na právny názor odvolacieho súdu vo veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12C/82/2012 vzájomnú žalobu z týchto dôvodov zamietol. V ďalšom sa nezaoberal argumentmi právnej zástupkyne žalobcu, právneho zástupcu žalovaného z pojednávania konaného 10.11.2020, pretože žaloba je zamietnutá pre nedostatok legitimácie na strane žalovaného. O trovách konania rozhodol pri aplikácii § 256 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku s tým, že výpočtom súd dospel k záveru, že pomer úspechu žalovaného v spore je 86,6 %, preto priznal žalovanému právo na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 86,6 %.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, a to proti výroku II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. V odôvodnení uviedol, že s rozsudkom nie je možné sa stotožniť, nakoľko súd mal na základe vykonaného dokazovania a správneho právneho posúdenia žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať žalobcovi právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie nedodrжал usmernenia odvolacieho súdu uvedené v predchádzajúcich uzneseniach v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 12C/82/2012. Napadnutý rozsudok považuje za arbitrárny, a to najmä vzhľadom na dôvod zamietnutia žaloby, ktorý nevychádza z právneho poriadku SR, je založený na svojvôli súdu, neopiera sa o zákony. Súd zároveň napadnutým rozsudkom nerozhodol o celom nároku žalobcu, keďže konanie v časti 14.177,18 Eur zastavil a žalobu zamietol v časti 35.822,71 Eur, čo predstavuje spolu čiastku 49.999,89 Eur, preto už len z tohto dôvodu považuje rozsudok súdu za arbitrárny a nepreskúmateľný. K odvolacím dôvodom v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP uviedol, že podľa súdu dôvodom zamietnutia žaloby malo byť usmernenie obsiahnuté v zrušujúcom uznesení Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 14Co/571/2016-353 zo dňa 28. 11. 2017, v bode 21., ktoré si súd vyložil ako nedostatok legitimácie na strane žalovaného. S týmto názorom súdu nie je možné sa stotožniť, a z bodu 21. uznesenia odvolacieho súdu to ani nevyplýva, práve naopak, vyplýva z neho opačný názor. Odvolací súd v citovanom bode 21. uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/571/2016-353 zo dňa 28. 11. 2017 uviedol cit.: „Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní namietal, že účastníkom súdneho konania o vzájomnom návrhu nie je a nebola jeho manželka, s ktorou sú kupujúci bytov, keďže ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo súdom zrušené a ani pripadne dohodou obmedzené a s prihliadnutím k tomu, že súčasťou súdneho spisu je aj čestné prehlásenie jeho manželky zo dňa 14.3.2013, súd mal konanie o vzájomnom návrhu pre tento závažný nedostatok návrhu zamietnuť, súd nemohol konať o právach toho, kto nebol účastníkom súdneho konania a konanie je aj v tejto časti zaťažené vadou, odvolací súd uvádza, že z kúpnej zmluvy nepochybne vyplýva, že ako kupujúci je v zmluve uvedený žalobca, ktorý sa zaviazal predávajúcemu zaplatiť kúpnu cenu. Manželka žalobcu nebola účastníčkou kúpnej zmluvy, práve z jej častného prehlásenia zo dňa 14.3.2013 nepochybne vyplýva, že s uzavretím kúpnej zmluvy súhlasila, niet dôvodu prečo by mala byť žalovaná na zaplatenie kúpnej ceny, keď z kúpnej zmluvy nepochybne vyplýva povinnosť zaplatenia kúpnej ceny pre žalobcu, keďže tento bol účastníkom kúpnej zmluvy a je aj ako vlastník na základe uzavretej kúpnej zmluvy a rozhodnutia o povolení vkladu zapísaný ako vlastník bytov. Odvolací súd však žiadnym spôsobom nepochybňuje, že by nehnuteľnosti - byty nepatrili do BSM žalobcu a jeho manželky pri splnení zákonných predpokladov. Tu to námietku žalobcu preto odvolací súd nepovažuje za dôvodnú.“ Z vyššie uvedeného nepochybne vyplýva, že text sa skladá z dvoch častí, a to z námietky žalobcu (v tomto spore boli strany sporu vymenené t. j. žalobcom bol U.. Z. X. a žalovaným C.. U. V.) a názoru odvolacieho súdu, pričom odvolací súd uviedol, že: „odvolací súd uvádza, že z kúpnej zmluvy nepochybne vyplýva, že ako kupujúci je v zmluve uvedený žalobca, ktorý sa zaviazal predávajúcemu zaplatiť kúpnu cenu. Manželka žalobcu nebola účastníčkou kúpnej zmluvy, práve z jej častného prehlásenia zo dňa 14.3.2013 nepochybne vyplýva, že s uzavretím kúpnej zmluvy súhlasila, niet dôvodu prečo by mala byť žalovaná na zaplatenie kúpnej ceny, keď z kúpnej zmluvy nepochybne

vyplýva povinnosť zaplata kúpnej ceny pre žalobcu, keďže tento bol účastníkom kúpnej zmluvy a je aj ako vlastník na základe uzavretej kúpnej zmluvy a rozhodnutia o povolení vkladu zapísaný ako vlastník bytov. Odvolací súd však žiadnym spôsobom nespochybňuje, že by nehnuteľnosti - byty nepatrili do BSM žalobcu a jeho manželky pri splnení zákonných predpokladov. Túto námietku žalobcu preto odvolací súd nepovažuje za dôvodnú.“ Dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie nepochopiteľne zamietol žalobu neobstojí, nakoľko je v rozpore s právnymi predpismi, s vykonaným dokazovaním, skutkovými okolnosťami, ako aj názorom odvolacieho súdu. Okresný súd zmätočne vychádzal z textu námietky a považoval ju za názor odvolacieho súdu. Takýto postup je neprípustný, nemá nič spoločné s právom a zásadami spravodlivého súdneho procesu. Poukázal na názor odvolacieho súdu ohľadom účasti manželky žalovaného v konaní, ku ktorému sa vyjadril Krajský súd v Banskej Bystrici aj v uznesení č. k. 11Co/55/2019-502 zo dňa 29. 03. 2018 v bode 8, keď uviedol: „K argumentácii odvolateľa, že okresnému súdu muselo byť z obsahu súdneho spisu zrejmé, že majetok nadobudol kúpou počas trvania manželstva a nehnuteľnosti tak patria do bezpodielového spoluvlastníctva a okresný súd nekonal s osobou, ktorej práva majú byť súdnym rozhodnutím priamo dotknuté odvolací súd poukazuje na bod 21 uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. K. 14Co 517/2016-353 zo dňa 28. novembra 2017. Explicitne je v ňom uvedené, že manželka žalobcu nebola účastníčkou kúpnej zmluvy a z jej čestného prehlásenia zo dňa 14.03.2013 nepochybne vyplýva, že s uzavretím kúpnej zmluvy súhlasila. Niet dôvodu, prečo by mala byť žalovaná o zaplata kúpnej ceny, keď z kúpnej zmluvy nepochybne vyplýva povinnosť zaplata kúpnej ceny žalobcovi ako účastníkovi kúpnej zmluvy a vlastníkovi bytov na základe uzavretej kúpnej zmluvy a rozhodnutia o povolení vkladu. Odvolací súd pritom v uvedenom uznesení nespochybnil, že by nehnuteľnosti - byty nepatrili do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a jeho manželky pri splnení zákonných predpokladov.“ Súd rozhodol v rozpore so skutkovým stavom (kedy manželka žalobcu nebola účastníčkou zmluvy, ale podľa súdu mala byť žalovaná) a vec nesprávne právne posúdil (žalobu zamietol z dôvodu nedostatku legitímácie na strane žalovaného nakoľko manželka žalovaného nebola žalovaná aj keď nebola účastníčkou zmluvy, t. j. súd žalobu zamietol z neexistujúceho dôvodu, v rozpore so zákonom), t. j. nesprávnym skutkovým zistením a zároveň nesprávnym právnym posúdením zo strany okresného súdu došlo k nesprávnemu výpočtu nároku žalobcu, keď súd žalobu zamietol a nárok žalobcu nepočítal vôbec. Takýto postup súdu zasahuje do práva strán sporu na poskytnutie súdnej ochrany. Namietal arbitrárnosť rozsudku, keď sa nezaoberal argumentmi právnej zástupkyne žalobcu, právneho zástupcu žalovaného z pojednávania konaného dňa 10. 11. 2020 dôvodiac, že žaloba bola zamietnutá pre nedostatok legitímácie na strane žalovaného. Súd svojvoľne ne/hodnotil dôkazy bez vysvetlenia, tvrdeniami strán sa nezaoberal, dokonca listinné dôkazy hodnotil v rozpore s textom v nich uvedeným, a to tiež bez akéhokoľvek vysvetlenia. Postup okresného súdu v celom konaní sp. zn. 12C/82/2012 a z neho vylúčenom konaní pod sp. zn. 18C/38/2019 trvajúce doposiaľ 8 rokov sa javí nekompetentný, pričom práve tento doposiaľ posledný rozsudok sa javí až ako zneužitie rozhodovacej právomoci zo strany súdu. Dôvod, ktorý súd uviedol ako dôvod na zamietnutie žaloby, je procesný, a teda o ňom mohol súd rozhodnúť hneď po podaní vzájomnej žaloby v roku 2012, t. j. ak by mal byť tento dôvod správny a v súlade so zákonom, tak súd doposiaľ 8 rokov zbytočne skúmal skutkové okolnosti čím svojím konaním vyrábal stranám nemalé náklady. Poukázal, že žalobou sa domáhal zaplata kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy č. 05/10 z 28. 10. 2010 vo výške 50.000,- Eur, pričom kúpna cena žalovaným zaplata nebola. Podaním zo dňa 05. 11. 2020 vykonal čiastočné späťvzatie pohľadávky vo výške 14.177,18 Eur v časti istiny, ktorú čiastku si mohol žalovaný započítať na tvrdenú pohľadávku žalovaného (zápočet urobený v istine 17.476,35 Eur a príslušenstvo 12.523,65 Eur, keď započítal viac, ako bola výška jeho pohľadávky (o 15.822,82 Eur). Po čiastočnom späťvzati žalobcu v sume 14.177,18 Eur (suma, ktorú na zápočet žalovaného je možné akceptovať) z 30.000,- Eur v súčasnosti zostala pohľadávka žalobcu v tejto časti v sume 15.822,82 Eur s príslušenstvom, pričom druhú časť pohľadávky tvorí neuhradená časť kúpnej ceny v sume 20.000,- Eur, ktorá mala byť zaplata pri podpise zmluvy, táto doposiaľ zo strany žalovaného nebola splnená ani čiastočne. Nárok žalobcu predstavuje istina vo výške 35.822,82 Eur, 9 %-ný úrok z omeškania zo sumy 20.000,- Eur od 29. 10. 2010 do zaplata, 9 %-ný úrok z omeškania zo sumy 30.000,- Eur od 29. 11. 2010 do 07. 06. 2012 a úrok z omeškania zo sumy 15.822,82 Eur od 08. 06. 2012 do zaplata. Navrhol, aby odvolací súd takejto žalobe žalobcu vyhovel a rozsudok súdu prvej inštancie zmenil.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, žalobcom označená „neúplnosť“ rozsudku spočívajúca v tzv. zrejmej nesprávnosti vychádzajúcej z prípadnej chyby v písaní a počítaní môže byť súdom prvej inštancie odstránená postupom v zmysle § 224, prípadne § 225 Civilného sporového poriadku, a táto žalobcom označená okolnosť zjavne nespôsobuje rozsudok súdu prvej inštancie za nepreskúmateľný, či dokonca za

arbitrárný. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie jednoznačne vyplynul skutkový záver, že byty boli kúpou nadobudnuté z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a tak súd správne vec právne vyhodnotil. Žalobca mal niekoľkoročný zákonný procesný priestor aj s poukazom na základné zásady civilného sporového kódexu - zásady koncentrácie a hospodárnosti, aby správne a úplne označil žalovanú sporovú stranu. Sporovou stranou v súdnom spore musia byť všetci, o ktorých právach a povinnostiach súd koná a rozhoduje, nestačí ak žalobcom označenou stranou v spore je len jeden bezpodielový spoluvlastník. Rozsudok totiž musí upravovať právny vzťah medzi vlastníkami a právnym nástupcom predávajúceho a teda logicky sa musí vzťahovať na všetkých vlastníkov nehnuteľností, keďže aj prípadný exekučný titul by zasahoval do práv oboch bezpodielových spoluvlastníkov nimi nadobudnutých bytov (alebo by prípadné exekučné konanie o vymoženie sumy uplatnenej žalobou žalobcu a teda výkon prípadného súdneho rozhodnutia bolo vedené len voči jednému z bezpodielových spoluvlastníkov, len voči jednému z manželov? a prípadne len na „jeho“ majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov? a majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov druhého, s ktorým sa v súdnom sporovom konaní nekonalo len z dôvodov na strane žalobcu môže ostať nedotknutý?). Rozhodnutie súdu len voči jednému zo spoluvlastníkov by nemohlo byť účinné proti tomu, kto nebol sporovou stranou v súdnom sporovom konaní. Pokiaľ sa v sporovom konaní len z dôvodov na strane žalobcu nezúčastnia všetci nútení spoločníci, súd nemohol žalobe vyhovieť pre nedostatok vecnej legitímácie vyplývajúcej z hmotného práva. V danom prípade súd správne vyhodnotil čo bolo v spore preukázané, že bezpodielovými spoluvlastníkmi oboch bytov sú manželia XX.. K ďalšiemu odvolaciemu dôvodu uviedol, že uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 28. 11. 2017 nie je listinným dôkazom, ako to nesprávne uvádza žalobca, ale súdnym rozhodnutím odvolacieho súdu, ktoré sa nedokazuje. Kúpna cena vo výške 20.000,- Eur bola žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi, obchodnej spoločnosti, ktorej jediným spoločníkom a konateľom bol žalobca, bola k jeho rukám vyplatená pri podpise zmluvy. Zostávajúca časť kúpnej ceny vo výške 30.000,- Eur bola žalobcovi, po postúpení pohľadávky od jeho právneho predchodcu, obchodnej spoločnosti, ktorej jediným spoločníkom a konateľom bol žalobca, bola splnená započítaním, čo vyplýva z obsahu pôvodného súdneho spisu a z tam vykonaného dokazovania, ako aj z hodnotenia veci súdom prvej inštancie a odvolacieho súdu a najmä z právoplatného rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu. Ako kupujúci boli v právnom vzťahu s predávajúcim podnikateľom a developerom - obchodnou spoločnosťou ALSTRON, s. r. o. Žalobca do práv tejto obchodnej spoločnosti právnym aktom postúpenia vstúpil. V predmetnom právnom vzťahu žalovaný má postavenie spotrebiteľa a z neho vyplývajúceho súdneho sporu sa nič nezmenilo. Ťažko možno uveriť tvrdeniam odvolateľa a žalobcu, ktorý zmluvu ako konateľ postupcu pripravil a vymienil si v nej zaplatenie časti kúpnej ceny v hotovosti, že nemal vyplatenú predmetnú sumu, či že nedošlo k započítaniu sumy 30.000,- Eur. Predávajúci podal návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra a ako akási indícia je aj skutočnosť, že nevyužil ani zmluvné a zákonné právo od zmluvy odstúpiť, či právo vymáhať kúpnu cenu v reálnom čase. Žalobca ako jediný spoločník a konateľ previedol obchodnú spoločnosť na pochybný subjekt, čím zámerne a úmyselne zmaril možnosť preukázať z účtovníctva podnikateľa, že sumu 20.000,- Eur mal zaplatenú a prijatú do účtovníctva. Javí sa, že prípadné priznanie takto uplatneného nároku žalobcom je v rozpore s čl. 5 základných princípov Civilného sporového poriadku a ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a za danej skutkovej a právnej situácie vyvolanej samotnou osobou žalobcu nebolo by spravodlivé poskytnúť žalobcovi právnu ochranu spočívajúcu v priznaní žalovanej sumy s príslušenstvom na základe postúpeného „práva“ jeho právneho predchodcu. Opakovane poukázal na rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 33Cdo 2547/2011 zo dňa 21. 06. 2012. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu. Žalobca vo vyjadrení uvádza len také argumenty, ktorými sa už odvolací súd zaoberal v predchádzajúcich odvolacích konaniach pod sp. zn. 12C/82/2012 a zaujal k nim stanovisko opačné ako uvádza žalovaný vo svojom vyjadrení, pričom konkrétne poukázal na bod 21. a bod 18. uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/571/2016-353 zo dňa 28. 11. 2017. Rovnako poukázal na odôvodnenie tohto uznesenia, konkrétne na stranu 7 tohto odôvodnenia. Ďalej uviedol, že spoločnosť ALSTRON, s. r. o., ako subjekt, od ktorého žalovaný kúpil byty, za ktoré nezaplatil kúpnu cenu, nebola developerom tak ako sa to snaží podsunúť žalovaný, t. j. vzťah medzi žalovaným a spoločnosťou ALSTRON, s. r. o., nemožno hodnotiť ako spotrebiteľský.

5. Žalovaný sa k písomnému vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a po nariadení pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1, keď bolo potrebné zopakovať dokazovanie, rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. CSP zmenil tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku, keďže preskúmaním veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia je potrebné v zmysle § 388 CSP zmeniť.

7. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

8. Odvolací súd preskúmaním rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré odvolaním napadol žalobca a preskúmaním odvolacích dôvodov žalobcu uvádza, že odvolacie dôvody žalobcu považuje odvolací súd za čiastočne dôvodné. Treba prisvedčiť žalobcovi, že súd prvej inštancie svojím rozhodnutím nevyčerpал celý predmet konania. Rovnako treba prisvedčiť odvolateľovi, že súd sa nepridržal názoru odvolacieho súdu v tejto veci, ktorý bol vyslovený odvolacím súdom v uznesení 14Co/571/2016-357 zo dňa 28. 11. 2017, ale rozhodol v rozpore s názorom odvolacieho súdu, pričom je zjavné z formulácie odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v bode 12 odôvodnenia, že súd prvej inštancie nevenoval dostatočnú pozornosť veci, keď názor strany sporu v rámci odvolacej námietky v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/571/2019 vyhodnotil ako názor odvolacieho súdu v tejto veci, ktoré vyhodnotenie však neobstojí, keďže odvolací súd vyslovil presne opačný názor (viď uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica 14Co/576/2016-353 zo dňa 28. 11. 2017, bod 21.), ako ho uvádzal súd prvej inštancie v rozsudku sp. zn. 18C/38/2019. Odvolací súd ešte dodáva, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie ani nie je zrejmé, aký skutkový stav súd prvej inštancie vo veci zistil, keďže hoci je nepochybné, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie aj vo vzťahu k žalobe žalobcu ešte v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12C/82/2012 v čase, keď súd konal aj o vzájomnej žalobe žalobcu (predmet tohto súdneho sporu), skutkový stav zistený dokazovaním neuviedol do odôvodnenia rozsudku. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súčasťou spisu sp. zn. 18C/38/2019 nie sú žiadne dôkazy k predmetu tohto sporu, okrem fotokópie kúpnej zmluvy, pričom súd prvej inštancie pred rozhodnutím nemal ani pripojený spis Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/82/2012, čo nepochybne vyplýva z obsahu zápisnice, ako aj z obsahu celého spisu vo veci 18C/38/2019 a skutkový stav zistený dokazovaním nie je uvedený ani v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď súd prvej inštancie uvádzal zistený skutkový stav iba uvedením rozsudkov súdu, a to konkrétne Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/82/2012-560 zo dňa 11. 10. 2019, rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/11/2012-718 zo dňa 29. 09. 2020, rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/82/2012-560 zo dňa 11. 10. 2019, rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/75/2012-151, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/474/2015-203 zo dňa 14. 12. 2016, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/571/2016-353 zo dňa 28. 11. 2019, pričom však rozsudky súdu nie sú listinnými dôkazmi, ktorými možno preukazovať skutkový stav veci. Súd prvej inštancie teda bez náležite konštatovaného zisteného skutkového stavu v odôvodnení rozhodnutia súdu pri nesprávnej aplikácii názoru odvolacieho súdu v danej veci, ktorým je podľa § 391 ods. 2 CSP súd prvej inštancie viazaný, žalobu žalobcu nesprávne zamietol len na základe konštatovania nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného tvrdiac, že stranou sporu na strane žalovaného mala byť aj manželka žalovaného.

9. Odvolací súd zistiť uvedené pochybenia súdu prvej inštancie požiadal Okresný súd Zvolen o zaslanie kompletného spisu vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12C/82/2012, v ktorom konaní boli vykonané aj dôkazy vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu vzájomnou žalobou v období pred vylúčením vzájomnej žaloby na samostatné konanie, ktorá je v súčasnosti vedená na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 18C/38/2019. Odvolací súd pripojil spis Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12C/82/2012 k odvolaciemu konaniu a z dôvodu nutnosti zopakovať dokazovanie dôkazmi, ktoré už boli vykonané súdom prvej inštancie a sú obsiahnuté v spise 12C/82/2012 nariadil na prejednanie odvolania pojednávanie postupom v zmysle § 385 ods. 1 CSP pri aplikácii ust. § 384 ods. 1 CSP.

10. Odvolací súd zopakoval dokazovanie oboznámením s Kúpnu zmluvou č. 05/2010 uzatvorenou medzi predávajúcim ALSTRON, s. r. o., Pribinova 67, Zvolen, a kupujúcim Z. X. zo dňa 28. 10. 2010 (v spise Okresného súdu Zvolen sp. zn. 18C/38/2019 na č. I. 52), ďalej dôkazmi zo spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12C/82/2012, a to zápočtom vykonaným Z. X., listinou zo dňa 07. 06. 2012 (v spise na č. I. 47), rozhodnutím Správy katastra Zvolen číslo vkladu V 2969/10 o povolení vkladu vlastníckeho práva zo dňa 26. 11. 2020 (č. I. 48), oznámením spoločnosti ALSTRON, s. r. o. Z. X. o postúpení pohľadávky

listom zo dňa 01. 06. 2012 (č. I. 50), oznámením Z. X. spoločnosti ALSTRON, s. r. o. zo dňa 08. 06. 2012 k postúpeniu pohľadávky (č. I. 51), výpoveďou strán sporu na pojednávaní dňa 13. 06. 2012 (č. I. 52 a 54), výzvou spoločnosti ALSTRON, s. r. o. na zaplatenie kúpnej ceny zo dňa 02. 11. 2011 Z. X. a podacím lístkom Slovenskej pošty, a. s. (č. I. 88, 89), vzájomnou korešpondenciou Z. X. a spoločnosti ALSTRON, s. r. o. (v spise na č. I. 90 - 95), čestným vyhlásením X. X. zo dňa 14. 03 2013 (č. I. 102), oboznámením výpovede C.. U. V. na pojednávaní dňa 15. 11. 2013 (č. I. 128), oboznámením výpovede Z. X. na pojednávaní dňa 11. 03. 2016 (č. I. 212 a 214), výpisom z LV č. I. XXX, XXX, výpisom z LV č. XXXX bod X a XX (č. I. 293 - 294). Odvolací súd sa tiež oboznámil s celým obsahom spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12C/82/2012 vrátane oznámenia Okresného súdu Ústí nad Labem (v spise na č. I. 463) a protokolu o vykonaní dôkazu pred dožiadaným súdom (v spise na č. I. 522), oboznámením so zápisnicou z pojednávania zo dňa 11. 10 2019 (v spise na č. I. 552 a nasl.).

11. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní na odvolacom súde uviedla, že žalobca trvá na podanom odvolaní, ako aj na všetkých prednesoch, ktoré boli v konaní pred okresným súdom, či už v konaní 12C/82/2012 alebo v konaní 18C/38/2019 prednesené. Žalobca trvá na tom, že žalovaný z kúpnej zmluvy neuhradil kúpnu cenu, jednak neuhradil 20.000,- Eur pri podpise zmluvy, na tomto nároku žalobca trvá. Čo sa týka nároku 30.000,- Eur, tento nárok síce podľa zmluvy uhradený nebol, ale bol čiastočne uhradený avšak len do výšky tak, ako to uviedli aj v odvolaní. Žalobca trvá na tom, aby súd rozhodol tak, ako žalobca to uviedol v odvolaní a priznal žalobcovi nárok.

12. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní na odvolacom súde uviedol, že žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žaloba je nedôvodná, rozsudok súdu prvej inštancie je správny, aj keď možno súd prvej inštancie neuviedol celkom správne právne dôvody. Suma 50.000,- Eur, ktorá predstavovala kúpnu cenu za dva byty, bola v prvej časti 20.000,- Eur uhradená kupujúcim predávajúcemu v hotovosti pri podpise zmluvy, čo osvedčuje aj podpis predávajúceho na kúpnej zmluve, ktorý bol úradne osvedčený a následné vkladové konanie, nepriamo aj to, že nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, či k samostatnej žalobe o zaplatenie tejto časti sumy. Predávajúci, ktorý postúpil pohľadávku na žalobcu, svojimi úkonmi vytvoril situáciu, že nebolo možné súdom, či orgánmi činnými v trestnom konaní preskúmať účtovníctvo podnikateľa vo vzťahu k prijatej kúpnej cene 20.000,- Eur. Zostávajúca suma 30.000,- Eur, ako v istom časovom období nedoplatok kúpnej ceny, bol zaplatený po tom, čo spoločnosť ALSTRON postúpila na pána C. V. pohľadávku, a to jednostranným zápočtom, ktorý kupujúci nemal vo výške 30.000,- Eur, pričom poukázal na právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý rozhodol o tom, že na zápočet bola spôsobilá suma vo výške 17. 476,35 Eur a 10.577,- Eur, to znamená, že zo strany kupujúceho došlo k úhrade kúpnej ceny vo výške 48.000,- Eur a žalobca v tomto konaní písomným podaním zo dňa 15. 11. 2020 zobral žalobu späť v časti 14.177,18 Eur, teda žalobou aktuálne uplatnený nárok nie je dôvodný, pretože kúpna cena bola uhradená. Byty boli nadobudnuté manželmi do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, evidenčná činnosť v katastri neznamená, že nejakým spôsobom by byty nemali patriť do BSM, pričom poukázal na to, že nedošlo k zrušeniu BSM za trvania manželstva ani k jeho zúženiu počas trvania manželstva.

13. Žalovaný v konaní pred odvolacím súdom uviedol, že sa pridrižiava vyjadrení svojho právneho zástupcu.

14. Na základe zopakovania dokazovania odvolací súd mal preukázať, že žalovaný, ako kupujúci, uzavrel so spoločnosťou ALSTRON, s. r. o., ako predávajúcim, kúpnu zmluvu, predmetom kúpnej zmluvy bola kúpa dvoch bytov za kúpnu cenu 50.000,- Eur. Medzi stranami sporu bola sporná úhrada prvej časti kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur, ktorá mala byť zaplatená pri podpise zmluvy. Medzi stranami sporu nebolo sporné nezaplatenie druhej časti kúpnej ceny vo výške 30.000,- Eur, ktorá mala byť zaplatená do 30 dní po podpise zmluvy. Žalobca vypovedal a tvrdil nezaplatenie kúpnej ceny v celom rozsahu, t. j. ani prvej časti kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur, ktorá mala byť zaplatená pri podpise zmluvy. Žalovaný tvrdil úhradu prvej časti kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur, ktorá mala byť zaplatená pri podpise zmluvy. Odvolací súd uvádza, že ani doplnením dokazovania po tom, čo odvolací súd uznesením č. k. 14Co/294/2014 - 162 zo dňa 10. 04. 2015 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie aj v časti vtedy vzájomného návrhu, ktorým sa žalobca domáhal zaplatenia kúpnej ceny vo výške 50.000,- Eur s príslušenstvom, žalovaný nepreukázal tvrdenie, že časť kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur, ktorá mala byť zaplatená pri podpise zmluvy, bola uhradená kupujúcim v hotovosti. Odvolací súd poukazuje na to, že výpoveď strán sporu je v otázke zaplatenia časti kúpnej ceny 20.000,- Eur navzájom protichodná, keď žalobca tvrdí, že pri podpise kúpnej zmluvy prvá časť kúpnej ceny vo výške 20.000,-

Eur zaplatená žalovaným nebola, tvrdí, že na kúpnu cenu žalovaným nebola zaplatená žiadna časť a žalovaný tvrdí, že pri podpise kúpnej zmluvy uhradil predávajúcemu časť kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur podľa znenia kúpnej zmluvy. Odvolací súd zotrúva na názore vyslovenom už v uznesení odvolacieho súdu č. k. 14Co/294/2014 - 162 zo dňa 10. 04. 2015 a 14Co/571/2016 - 353 zo dňa 28. 11. 2017 v tom, že znenie kúpnej zmluvy, a to konkrétne článok 3 bod 2 Kúpnej zmluvy zo dňa 28. 10. 2010 nepreukazuje, že časť kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur bola skutočne aj pri podpise zmluvy kupujúcim zaplatená predávajúcemu, zo znenia článku 3 bod 2 predmetnej kúpnej zmluvy iba vyplýva, že časť kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur mala byť vyplatená pri podpise kúpnej zmluvy, avšak znenie článku 3 bod 2 kúpnej zmluvy samo osebe nepotvrzuje aj skutočnú výplatu časti kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur pri podpise kúpnej zmluvy. Odvolací súd opakovane uvádza, že v tomto smere dôkazná povinnosť zaťažuje žalovaného, ako kupujúceho, ktorý tvrdí úhradu časti kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur pri podpise zmluvy, pričom odvolací súd s prihliadnutím na zistený skutkový stav konštatuje, že toto tvrdenie žalovaný v konaní nepreukázal. Žalovaný teda nepreukázal úhradu prvej časti kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur, ktorá mala byť zaplatená pri podpise kúpnej zmluvy. V tomto smere neobstojí námietka žalovaného, že správanie sa žalobcu v tom smere, že neodstúpil od zmluvy pri nezaplatení kúpnej ceny, resp. že bol podaný návrh na vklad u príslušnej správy katastra neobstojí, keďže nepochybne v konaní bolo preukázané zo zhodného tvrdenia sporových strán, že časť kúpnej ceny vo výške 30.000,- Eur, ktorá mala byť zaplatená do 30 dní po podpise zmluvy, uhradená vôbec nebola, teda len samotné správanie sa predávajúceho, spočívajúce v nekonaní v tom smere, že by odstúpil od zmluvy, nepreukazuje úhradu časti kúpnej ceny pri podpise zmluvy vo výške 20.000,- Eur kupujúcim, t. j. žalovaným, predávajúcemu. Odvolací súd k námietke žalovaného, ktorý poukazoval na vyjadrenie manželky žalovaného V. X., uvádza, že v konaní žalovaný doložil čestné prehlásenie V. X. zo dňa 14. 03. 2013, z ktorého však nijakým spôsobom nemožno vyvodit', že by toto čestné prehlásenie preukazovalo úhradu časti kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur pri podpise zmluvy, V. X. v tomto čestnom vyhlásení len uvádzala, že súhlasila s právnym úkonom manžela uzatvorením predmetnej Kúpnej zmluvy č. 05/10, bol jej známy predmet kúpy ako i dohodnutá kúpna cena. Odvolací súd teda uzatvára, že žalovaný, ako kupujúci, nepreukázal úhradu kúpnej ceny, a to ani v časti v čiastke 20.000,- Eur, pričom názor odvolacieho súdu je súladný s názorom Najvyššieho súdu SR vysloveným v rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/293/2008, s názorom vysloveným Ústavným súdom SR v uznesení sp. zn. IV.ÚS 7/2013 a neobstojí námietka žalovaného, že úhradu kúpnej ceny preukazuje samotná kúpna zmluva poukazom na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33Cdo/2547/2011, pričom odvolací súd uvádza, že formulácia kúpnej zmluvy tak, ako to už bolo uvádzané odvolacím súdom vyššie, sama osebe nepreukazuje úhradu časti kúpnej ceny 20.000,- Eur pri podpise zmluvy. Pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu dôvodiac nedostatkom pasívnej legitímácie na strane žalovaného, keď z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že má za to, že stranou sporu na strane žalovaného mala byť aj manželka žalovaného, odvolací súd poukazuje na názor vyslovený v tejto veci už v uznesení č. k. 14Co/571/2016 - 353 zo dňa 28. 11. 2017, na ktorom odvolací súd zotrúva. Z kúpnej zmluvy nepochybne vyplýva, že ako kupujúci je v zmluve uvedený žalovaný, ktorý sa zaviazal predávajúcemu zaplatiť kúpnu cenu, manželka žalovaného nebola účastníčkou kúpnej zmluvy, pričom z jej čestného vyhlásenia zo dňa 14. 03. 2013 nepochybne vyplýva, že s uzatvorením kúpnej zmluvy súhlasila. Niet preto dôvodu, prečo by mala byť ako strana sporu žalovaná aj manželka kupujúceho a prečo by mala byť zaviazaná na zaplatenie kúpnej ceny, keď z kúpnej zmluvy nepochybne vyplýva povinnosť zaplatenia kúpnej ceny pre žalobcu, keďže len tento bol účastníkom kúpnej zmluvy a je aj ako vlastník na základe uzavretej kúpnej zmluvy a rozhodnutia o povolení vkladu zapísaný ako vlastník dvoch bytov, ktoré boli predmetom prevodu vlastníctva z predávajúceho na žalovaného, pričom odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že žiadnym spôsobom odvolací súd nespochybňuje, že by predmetné nehnuteľnosti nepatrili do BSM žalovaného a jeho manželky pri splnení zákonných predpokladov.

15. Odvolací súd ďalej poukazuje na konanie vedené na Okresnom súde Zvolen sp. zn. 12C/82/2012 v spojení s konaním odvolacieho súdu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/11/2020, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/11/2020 - 718 zo dňa 29. 09. 2020, v ktorom konaní sa rozhodovalo o žalobe žalobcu Z. X. proti žalovanému C.. U. V. o zaplatenie vyčísleného úroku z omeškania vo výške 39.863,93 Eur, pričom vzájomná žaloba žalovaného, ktorou sa domáhal zaplatenia kúpnej ceny 50.000,- Eur na základe uzavretej Kúpnej zmluvy č. 05/10 so spoločnosťou ALSTRON, s. r. o., ako predávajúcim a Z. X., ako kupujúcim, bola vylúčená súdom prvej inštancie na samostatné konanie, pričom rozhodnutie vo vyššie uvedenej veci má právny význam aj pre rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu titulom nezaplatenia kúpnej ceny. Odvolací súd preto poukazuje na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12C/82/2012 sa žalobca v tom konaní (Z. X.) domáhal

voči žalovanému (v tom konaní C.. U. V.) zaplata sumy 17.476,- Eur z titulu nevyplatenia časti pôžičky uzavretej stranami sporu dňa 02. 07. 2002 a zároveň uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 16,5 % ročne zo sumy 33.193,92 Eur od 31. 07. 2002 do 26. 10. 2011 a zo sumy 17.476,35 Eur od 27. 10. 2011 do zaplata. Žalobca podaním zo dňa 07. 06. 2012 (v spise na č. I. 47), ktoré bolo doručené žalovanému dňa 13. 06. 2012, započítal na pohľadávku, ktorá mu bola postúpená spoločnosťou ALSTRON, s.r.o., so sídlom Zvolen, na žalovaného z Kúpnej zmluvy 5/10 v časti pohľadávky 30.000,- Eur (časť kúpnej zmluvy, ktorá mala byť zaplata do 30 dní po podpise zmluvy) na pohľadávku vo vzťahu k pôvodne uplatnenej istine 17.476,35 Eur a časti úrokov z omeškania vo výške 12.523,65 Eur, pričom v tejto časti zároveň zobral žalobu späť a žiadal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi vyčíslené úroky z omeškania (kapitalizované úroky) celkovo vo výške 39.863,93 Eur, pričom súd prvej inštancie, tak ako už bolo uvedené vyššie, uznesením zo dňa 25. 06. 2012 prvým výrokom zastavil konanie o žalobe žalobcu sčasti istiny v sume 17.476,35 Eur a úroku z omeškania v sume 12.523,65 Eur a druhým výrokom pripustil zmenu žaloby žalobcu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 39.863,93 Eur a nahradiť mu trovy konania pozostávajúce zo zaplataného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobca vykonal jednostranným právnym úkonom (podaním zo dňa 07. 06. 2012) zápočet svojej tvrdenej pohľadávky titulom pôžičky, a to vo výške 17.476,35 Eur a čiastky 12.523,65 Eur - žalobcom vyčísleného - kapitalizovaného úroku z omeškania, ktorý úkon žalobcu bol žalovanému doručený v priebehu súdneho konania dňa 13. 06. 2012, pričom v tejto časti zároveň žalobca zobral žalobu späť a súd prvej inštancie zastavil v tejto časti konanie uznesením zo dňa 25. 06. 2012, ktorým uznesením zároveň súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 39.863,93 Eur, ktoré vyčíslenie vykonal žalobca rovnako podaním zo dňa 07. 06. 2012. Z obsahu podania zo dňa 07. 06. 2012 nepochybne vyplýva, že žalobca vykonal zápočet svojej pohľadávky vo vzťahu k pohľadávke žalovaného, ktorú tento nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi spoločnosťou ALSTRON, s.r.o., so sídlom Zvolen a žalovaným zo dňa 28. 05. 2012, a to k časti kúpnej ceny, ktorá mala byť zaplata na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou ALSTRON, s.r.o., Zvolen, ako predávajúcim a žalobcu, ako kupujúceho, v lehote 30 dní od uzavretia Kúpnej zmluvy 05/10 dňa 28. 10. 2010. Odvolací súd uvádza, že započítanie v zmysle § 580 OZ je spôsobom zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka, pričom zánik nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné. K započítaniu nedochádza automaticky, k započítaniu dochádza len čo sa pohľadávky stretli, pričom sa vyžaduje na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu, pričom sa musí jednať o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Započítanie je jednostranný právny úkon, na ktorý sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, započítací prejav možno uplatniť po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu zročnosti pohľadávky, ktorá sa stala zročnou ako posledná. V tom momente dôjde k zániku pohľadávok v dôsledku započítania, a to v rozsahu, v akom sa navzájom kryjú. V prípade, že niektorá z týchto pohľadávok je vyššia, zaniká len do výšky započítavanej protipohľadávky. Pohľadávka žalobcu z titulu nezaplatanej časti pôžičky vo výške 17.476,35 Eur a čiastočne v časti vyčísleného úroku z omeškania zo sumy 33.193,92 Eur za obdobie od 01. 01. 2009 do 26. 10. 2011 a zo sumy 17.476,35 Eur za obdobie od 27. 10. 2011 do 07. 06. 2012, ktorá je podľa výpočtu, ktorý vykonal odvolací súd, spolu vo výške 10.577,- Eur (nie vo výške 10.849,29 Eur, ako to vypočítal súd prvej inštancie), teda táto pohľadávka žalobcu vzhľadom na započítací prejav žalobcu v priebehu súdneho konania pri strete pohľadávky žalovaného v rozsahu pohľadávky žalobcu 17.476,35 Eur a 10.577,- Eur zanikla z dôvodu zápočtu vykonaného žalobcom, t. j. spolu vo výške 28.053,35 Eur. V tejto časti zanikla aj pohľadávka žalobcu v tomto konaní (18C/38/2019, pohľadávka C. X. V.) vo vzťahu k časti kúpnej ceny z čiastky 30.000,- Eur ktorá mala byť zaplata do 30 dní od podpisu zmluvy (viď rozsudok sp. zn 14Co/11/2020). Po odpočítaní zaniknutej pohľadávky žalobcu v časti 28.053,35 Eur zo sumy 30.000,- Eur nedošlo k stretu pohľadávok, a teda k zániku pohľadávky žalobcu z tejto druhej časti kúpnej ceny vo výške 1.946,65 Eur, k čomu je potrebné pripočítať prvú časť nezaplatanej kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur, spolu teda predstavuje pohľadávka žalobcu (v tomto konaní) z titulu nezaplatanej kúpnej ceny čiastku 21.946,65 Eur, ktorú istinu je povinný žalovaný zaplatiť žalobcovi z dôvodu, že neuniesol dôkazné bremeno o zaplataení časti kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur, ktorá mala byť zaplata pri podpise zmluvy a z dôvodu, že došlo k stretu pohľadávky žalovaného a žalobcu vo vzťahu k druhej časti kúpnej ceny vo výške 30.000,- Eur, čiastky 28.053,35 Eur, t. j. pohľadávka žalobcu z tejto časti kúpnej ceny je naďalej oprávnená vo výške 1.946,65 Eur. Keďže predmetom žaloby žalobcu bolo zaplataenie kúpnej ceny vo výške 50.000,- Eur, pričom v konaní pred súdom prvej inštancie žalobca zobral žalobu v časti 14.177,18 Eur späť, v ktorej časti súd prvej inštancie konanie výrokom I. rozsudku č. k. 18C/38/2019

- 205 zo dňa 10. 11. 2020 zastavil, ktorý výrok rozsudku súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním a je teda právoplatný, berúc ďalej do úvahy, že predmetom žaloby zostalo zaplatenie istiny 35.822,82 Eur s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania, odvolací súd vzhľadom už na vyššie uvedené a odvolacím súdom vykonaný výpočet, považuje žalobu žalobcu za dôvodnú vo výške 21.946,65 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 20.000,- Eur od 29. 10. 2010 do zaplatenia, t. j. od nasledujúceho dňa po tom, čo mala byť časť kúpnej ceny vo výške 20.000,- Eur zaplatená pri podpise zmluvy dňa 28. 10. 2010; s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 30.000,- Eur od 29. 11. 2010 do 07. 06. 2012, t. j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí 30 dní od podpisu zmluvy do dňa zápočtu vykonaného žalovaným na jeho tvrdenú pohľadávku v konaní sp. zn. 12C/82/2012 a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.946,65 Eur od 08. 06. 2012, t. j. odo dňa nasledujúceho po zápočte, ktorý vykonal žalovaný v konaní sp. zn. 12C/82/2012 do zaplatenia. Z týchto dôvodov preto odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. tak, ako je to uvedené v rozsudochom výroku. Vo zvyšnej časti s prihliadnutím na vyššie uvedený výpočet vykonaný odvolacím súdom žalobu žalobcu odvolací súd zamietol ako nedôvodnú (výrok II.) vrátane príslušenstva prevyšujúceho súdom priznané príslušenstvo, keďže v tejto časti žalobu žalobca nevzal späť.

16. Odvolací súd už len pre úplnosť dodáva k prednesom právnych zástupcov v konaní pred súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 10. 11. 2020, z ktorých prednesov by malo vyplývať, že právny zástupca žalovaného predniesol započítavací prejav, avšak tento jeho prejav je nejasný, nevyplýva z neho čo, akú pohľadávku, voči ktorej pohľadávke žalobcu započítava (týka sa to aj prednesu na odvolacom súde), rovnako prednes právneho zástupcu žalobcu, ktorým následne vzniesol námietku premlčania ohľadne nároku, ktorý by mal predstavovať započítanie voči nároku žalobcu, ako bolo prednesené právnym zástupcom žalovaného, je nejasný, preto z dôvodu nejasnosti ich prednesov nebolo možné na tieto prednesy právnych zástupcov strán sporu prihliadať.

17. O trovách konania súd rozhodol postupom v zmysle § 396 ods. 2 CSP pri aplikácii ust. § 255 ods. 2, berúc do úvahy aj ust. § 256 CSP, keď žalobca po podaní žaloby čiastočne zobral žalobu späť. Odvolací súd pri posudzovaní náhrady trov konania dospel k záveru, že je po práve a spravodlivo aplikovať ust. § 255 ods. 2 CSP, keďže ani jedna sporová strana nebola v konaní úspešná v plnom rozsahu. S prihliadnutím na rozsah úspechu tej-ktorej sporovej strany odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania.

18. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).